

[Aksel Møller.]

nansminister har tilbage paa Indtægtssiden 100 Mill. Kr., over hvilke der ikke er disponeret, er han ikke den samme stærke Mand over for sine Kolleger i Ministeriet, de enkelte Fagministre, som han vil være, naar han ikke har disse 100 Mill. Kr. Vi behøver jo ikke at prøve paa at tilsløre dette rent menneskelige, sande Forhold for hinanden, saadan er det nu engang. Og jeg og mit Parti synes ikke, vi bør svække Finansministerens — heller ikke den fremtidige Finansministers — Mulighed for at kunne holde igen paa Udgiftssiden, især da vi maa formene, saaledes som Landets økonomiske Situation er, at det er i høj Grad nødvendigt, at der holdes igen paa Udgiftssiden.

Svend Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller mener ikke, at der er nogen Grund til her at tale om, at det bliver den brede Befolkning, der kommer til at bære de største Byrder ved den Afvikling af Besættelsestidens Omkostninger, der sker ved Afskrivningen. Men det er det jo nu engang. Hvis det var rigtigt, hvad det ærede Medlem har hævdet her, at der er Tale om en udpræget, en decideret luksusbetonet Afgift, var Forholdet naturligvis et ganske andet. Men det er ikke en udpræget Luksusafgift, der er Tale om. Afgiften paa Papir, Afgiften paa Glødelamper og Afgiften paa Radiorør kan under ingen Omstændigheder kaldes for luksusbetonet. Og med Hensyn til de høje Afgifter paa Tobaksvarer, Øl og Spiritus maa man ogsaa bruge en saadan Betegnelse med et vist Forbehold, naar man anvender den paa disse Afgifter. Jeg har nemlig ikke den Opfattelse, at det er Luksus, at et Menneske, der staar paa sin Arbejdsplads, stopper sin Pibe, efter at han har spist sin Mad, og tager sig en Pibe Tobak. Det betragter jeg ikke som Luksus. (*Kristen Amby:* Hvem gør det?). Ja, det var det ærede Medlems ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, der heroppefra hævdede, at der her var Tale om en luksusbetonet Afgift, det er ikke noget, jeg har fundet paa. Jeg vil heller ikke betragte det som udpræget Luksus, at Folk, der staar paa deres Arbejdsplads, faar en Øl til deres Mad. Derfor er jeg afgjort uenig med det ærede Medlem Hr. Aksel Møller i hans Bemærkning om, at der her er Tale om en fortrinsvis luksusbetonet Afgift. Nej, det er rigtigt, hvad jeg har gjort gældende i mit første Indlæg, at en Række af disse Afgifter vender den tunge Ende nedad.

Til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh

vil jeg gerne sige, at det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem paastaar, at vi den ene Dag kommer med Forslag om at forringe Statens Indtægter med 170 Mill. Kr. for saa Dagen efter at møde med Forslag, der betyder Udgifter paa endnu større Beløb. Vi har, som det ærede Medlem ikke kan være uvidende om, ved Behandlingen af Eengangs-skatten givet Udtryk for, hvilke Retningslinier vi mente burde anvendes baade ved Saneringen af vort Lands Finanser og ved Afviklingen af en hel Del af de Omkostninger, som Besættelsestiden og Krigen har paaført Landet. Men dengang var det jo det ærede Medlems Parti, der sammen med Venstre og Det konservative Folkeparti gik imod vore Synspunkter og hævdede den Opfattelse, at man burde indskrænke de Ordninger, der paa daværende Tidspunkt blev gennemført, til at omfatte i alt ca. 1 Milliard Kr.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Jeg vil gerne have Lov til at understrege, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller nu har erkendt, at det ikke er af Hensyn til Folkestyret eller Folkestyrets Bevillingsrettigheder, at det er nødvendigt at overføre dette Beløb til Nationalbankens Reguleringskonto.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen tillader sig de dristigste Slutninger af, hvad man siger heroppe. Det, jeg har gjort, er, at jeg har vist, at ogsaa af Hensyn til Folkerepresentationens Indflydelse som Bevillingsmyndighed er det rigtigt at handle, som der er foreslaaet i disse Lovforslag. At der derudover er det menneskelige Hensyn at tage til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen og hans Kolleger i en fremtidig Regering, er en helt anden Historie, som jeg ogsaa tillod mig at nævne.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen bebrejder mig, at jeg har talt om luksusbetonede Afgifter. Det kan dog, siger det ærede Medlem, ikke være luksusbetonet, at en Mand efter sin Frokost, hvortil han har drukket en Pilsner, tænder en Pibe Tobak. Det er jeg ganske enig med det ærede Medlem om. Det er ogsaa kun en minimal Afgift, der falder paa den enkelte Pibe